

Ordre de Culte Convivència Mas Dausà

Diurne de trinitat 26-5-2024

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: Cants de lloança

Música: Joachim Neander, arr. Teresa Wilhelmi; Lletra: Judit Pallàs

Crida a la lloança: Salm 29

Himne: En Jesús trobem el suport

Música: Tradicional Kènia; Lletra: Judit Pallàs

Lectures bíbliques:

Isaïes 6, 1-8

Romans 8, 12-17

Himne: Desprendre'ns

Música: G. Davies-Jones, 2016; Lletra: Elies Cortès

Proclamació de la Paraula

Pregària per la il·luminació

Joan 3, 1-17

Interludi musical

Sant Sopar

Himne: Salaam

Lletra i música: M. Samir, 2002; Lletra: Judit Pallàs

Resposta a la Paraula

Himne: L'amor de Déu

Música: G. J. Web, adapt. Elies Cortès; Lletra: Judit Pallàs

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació: Marta López Ballalta

Música: Grup Pizzicato

Lectures: Anna Guinot

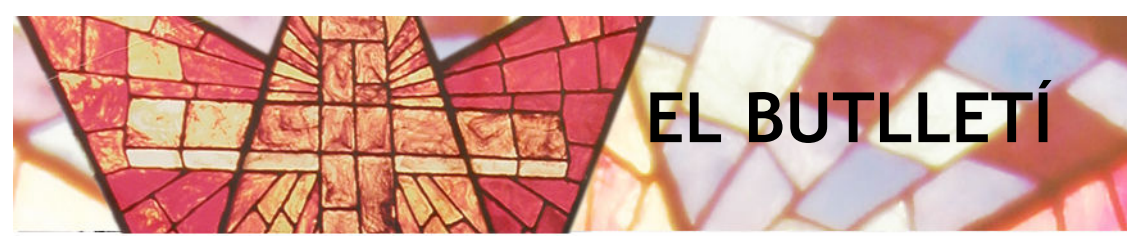
Butlletí: Rubèn Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1929 de 26 de maig de 2024

L'Amor Bidireccional

Un dels versets més importants de la Bíblia és el que va pronunciar Jesús als fariseus:

Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?

³⁷ Jesús li digué:

Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. ³⁸ Aquest manament és el més gran i el primer. ³⁹ El segon li és semblant: *Estima els altres com a tu mateix.* (Mt 22, 36-39)

I és cert que finalment el cristianisme es pot resumir amb la paraula amor. Però, en la meua ment ressona una pregunta: pots estimar els altres com a tu mateix? El verset dona per descomptat que una persona s'estima ella mateixa. Però això no està tan clar. Reflexiono sobre el verset i em venen dubtes sobre si el significat de la frase *Estima els altres com a tu mateix* es refereix al fet que l'amor que tu et tens, cal reflectir-lo de la mateixa manera als altres, o podríem donar un petit matis al significat d'aquest verset amb el sentit: *Estima els altres com tu també t'hauries d'estimar.*

Intuïtivament, tothom pensa que tots ens estimem a nosaltres mateixos. Però això no sempre és cert. Estimar-se un mateix pot ser una de les tasques més difícils de la vida, perquè nosaltres no podem enganyar-nos. Com diu l'apòstol Pau a Corintis 13,

Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria.

Podem col·laborar amb entitats que es dediquen a socórrer la gent necessitada o donar grans quantitats de diners i tothom ens aplaudirà i pensaran com en som de generosos, però dins del nostre cor sabem la raó real per la qual col·laborem. Potser col·laborem per un sentiment altruista vertader o potser perquè els altres vegin les bones obres que fem o per sentir-nos bé i orgullosos de nosaltres mateixos.

A Leonardo da Vinci se li atribueix la frase "No es pot estimar el que no es coneix, ni defensar el que no s'estima". Una de les condicions per arribar a estimar-nos és el coneixement propi. En l'antic temple grec de Delfos, hi havia inscrit

l'aforisme "Coneix-te a tu mateix". Saber quines són les teves virtuts, les teves mancances, els teus vicis, les teves fortaleces i les teves debilitats és un procés desafiant que comporta enfrontar-te a les teves ombres, el teu *jo* menys afavorit, però és un exercici imprescindible per descobrir el teu vertader ésser. El descobriment del nostre *jo*, i el vertader motiu de les nostres accions és una barreja de vegades difícil d'assumir. Acceptar les nostres parts més fosques és un procés dolorós i difícil. El mirall no només reflecteix el nostre físic, també, d'alguna manera, reflecteix el nostre *jo*. I aquest *jo*, de vegades, no és maco, té zones obscures, zones de les quals no n'estem orgullosos i es fa difícil acceptar-lo.

Quan coneixem noves persones, veiem les seves virtuts i les seves mancances. I podem decidir fugir de persones que no ens agraden perquè la seva manera de ser no quadra amb els nostres valors. Són persones que generen conflicte o directament causen el mal. Per tant, decidim fugir d'aquestes persones. Però quan la persona que no ens agrada som nosaltres mateixos, no en podem fugir, senzillament no ens acceptem i perdem el respecte per nosaltres mateixos. Entrem en un procés d'autoodi que ens porta a un malestar amb nosaltres mateixos. Però no tenim més remei que acceptar-nos i saber viure amb nosaltres mateixos acceptant que no podem ser perfectes ni ens podem agradar en tot. Saber perdonar-se i acceptar-se a un mateix és el perdó més exigent i complicat. Però cal saber-se perdonar. El germen de l'amor a un mateix neix de perdonar-se a un mateix. Sense perdó no hi ha amor. Com ens podem estimar si no ens perdonem i no ens acceptem a nosaltres mateixos? I si no ens estimem, com podem estimar els altres?

L'amor és un sentiment molt complicat. No s'escull la persona que volem estimar. Sorgeix sense més ni més. S'estimen els fills o els pares o ens enamorem sense haver-ho decidit. L'amor sembla incontrolable. Estimem i volem ser estimats. I per aquest desig de voler ser estimat, fem accions per les persones estimades -que no ens han demanat-, amb el propòsit de fer-les sentir en deute amb nosaltres. El nostre desig de ser estimats ens fa caure en un xantatge emocional en el que, "*Jo faig tot això per tu, per tant, tu estàs obligat a estimar-me*". El vertader amor no és bidireccional perquè no espera res a canvi. El vertader amor no és una passió o un sentiment que es pateix en l'accepció de passivitat. L'amor és una voluntat, és una manera de viure, una manera de ser, és descobrir l'altre.

Recordo l'escena d'una pel·lícula en què un soldat nazi es troba davant d'un soldat polonès. La primera reacció de tots dos és matar. Però llavors sorgeix un fet inesperat, les mirades dels dos soldats es creuen, cadascú descobreix el rostre de l'altre i tots dos, sense paraules guarden les armes i se separen. D'alguna manera, descobrir el rostre de l'altre, genera un vincle que transcendeix la mera relació física i ens remet al cinquè manament com un imperatiu categòric: *No mataràs*. Si per estimar-te cal conèixer-te, per estimar l'altre cal conèixer-lo. Com diu Emmanuel Lévinas "*Descobrir l'altre ens obre horitzons de responsabilitat*".

Tenim la temptació de culpar el mal dels conflictes d'aquest món a coses externes. Moltes persones creuen, per exemple, que els diners són dolents i que aquest és el responsable de generar els conflictes de la humanitat i que un món sense diners seria millor. Però això és fals. Una moneda per si sola no fa cap mal. Els diners serveixen per facilitar l'intercanvi de mercaderies i això és bo perquè facilita el comerç. El problema és que avui en dia són les mercaderies que serveixen per intercanviar diners. La gent compra mercaderies per poder vendre-les més cares. El mal no és una cosa abstracta o un dimoni extern que ens domina. El mal

neix de nosaltres mateixos. Thomas Hobbes deia que l'origen del conflicte està en l'instint de supervivència que, de manera innata, té l'ésser humà. Aquesta competència per la supervivència genera el conflicte. La solució que presentava en el seu llibre el Leviatan era crear un estat fort per garantir el compliment de les lleis i la protecció a la propietat privada. Per contra, Karl Marx deia que l'origen del conflicte era la propietat privada i, per tant, eliminant la propietat privada eliminaríem els conflictes. La veritat és que ni una teoria política ni l'altra han aconseguit eliminar el conflicte.

Penso que per resoldre els conflictes cal primer resoldre els nostres conflictes interns. Cal primer conèixer-te, acceptar-te, respectar-te, perdonar-te i només així el teu cor serà ple d'amor. Perquè només un cor ple d'amor pot estimar els altres. Qui pateix odi, transmet odi, qui té amor, transmet amor. L'amor és bidireccional, no en el sentit que si tu estimes t'estimaran, sinó que el fet d'estimar té com a conseqüència estimar-se, i el fet d'estimar-se té com a conseqüència estimar en cercle virtuós d'infinitud.

Hem d'afirmar categòricament que l'amor és la base del cristianisme, però l'amor reposa en els fonaments del perdó. Jesucrist va morir pels nostres pecats. Això és la gran notícia. I si Crist ens perdona, no ens perdonarem a nosaltres mateixos?

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana hem fet arribar diners al Wolfgang, perquè compri el que més necessiti. Ajudarem amb l'adquisició de formatge, llet i qualsevol urgència que tinguin. Seguim preguntant per ells!!!!

CANAL YOUTUBE

Podreu veure el culte **en diferit** a la tarda, ja que a Mas Dausà no tenim connexió d'internet. El gravarem i ja us indicarem l'enllaç així que el tinguem disponible.

AGENDA

- Dissabte 8 de juny, excursió unida de l'EEC, a les 10h.
Lloc: Fundació per a la conservació i recuperació d'animals marins (Passeig de la Platja 30, El Prat de Llobregat), preu entrada 8€.
Dinar: Pícnic al Parc Nou (Crta. Aviació 5, El Prat de Llobregat), cadascú es porta el dinar. Apunteu-vos abans del **27/05** amb l'Àlicia Pallàs.
- Dissabte 15 de juny, a les 10h, Mesa de l'EEC, en format presencial.